מ־36־37, מאז הרציחות הגדו־ קורא על זה בעת נים. גם מידידים יהודיים. יש לי הרבה כאלה. הביקור הזה הוא נסיון פיסי חדש בשבילי. אבל אין בו חידוש מבחי־ נת הפולקלור או ההיסטוריה שלכם. אני כבר מכיר אותם: דאכאו, בוכנוואלד, אכסודוס, המלחמה באנגלים."

זהו נושא קרוב מאוד לליבו של הארי בלאפונטה. מעל לכל: „החוויה הנפלאה של עליית יהודי תימן, שבט שלם, על כנפי נשרים."

פעם אחר פעם, משך אותה נסיעה, נועד לחזור ולהזכיר את התימנים. הוא אינו אומר זאת, אבל מורגשת בו פליאה אדירה: הנה שבט שחור — כהים אפילו ממנו — שהוא חלק מעם לבן. ממש כך. אלה ואלה אחים. לא סתם פראזה פוליטית, כי אם עובדה. השניים אחים. שחור ולבן. אצלו, ב־אמריקה, זה אחרת. ועוד איך אחרת!

יותו אצל סבו בג'מאיקה. „שלכם גדולים יותר, מאשר איקה, הכריז בלאפונטה בהתפעלות. חברו לשולחן, איש כי זן זה הוא פרי כיקאיים, והוא מיוחד לחחמיץ.

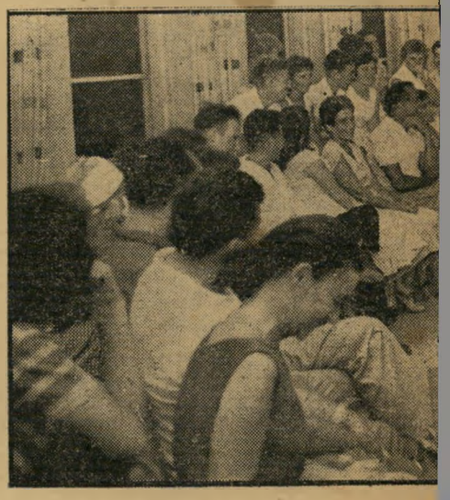

מם. הוא יושב בין חברי הקיבוץ, שהתאספו בחדר ומן האוירה החמה שאפפה אותו מן הרגע הראשון לנו סולוו" לא סירב הזמר לבקשתם, נענה להם ברצון.

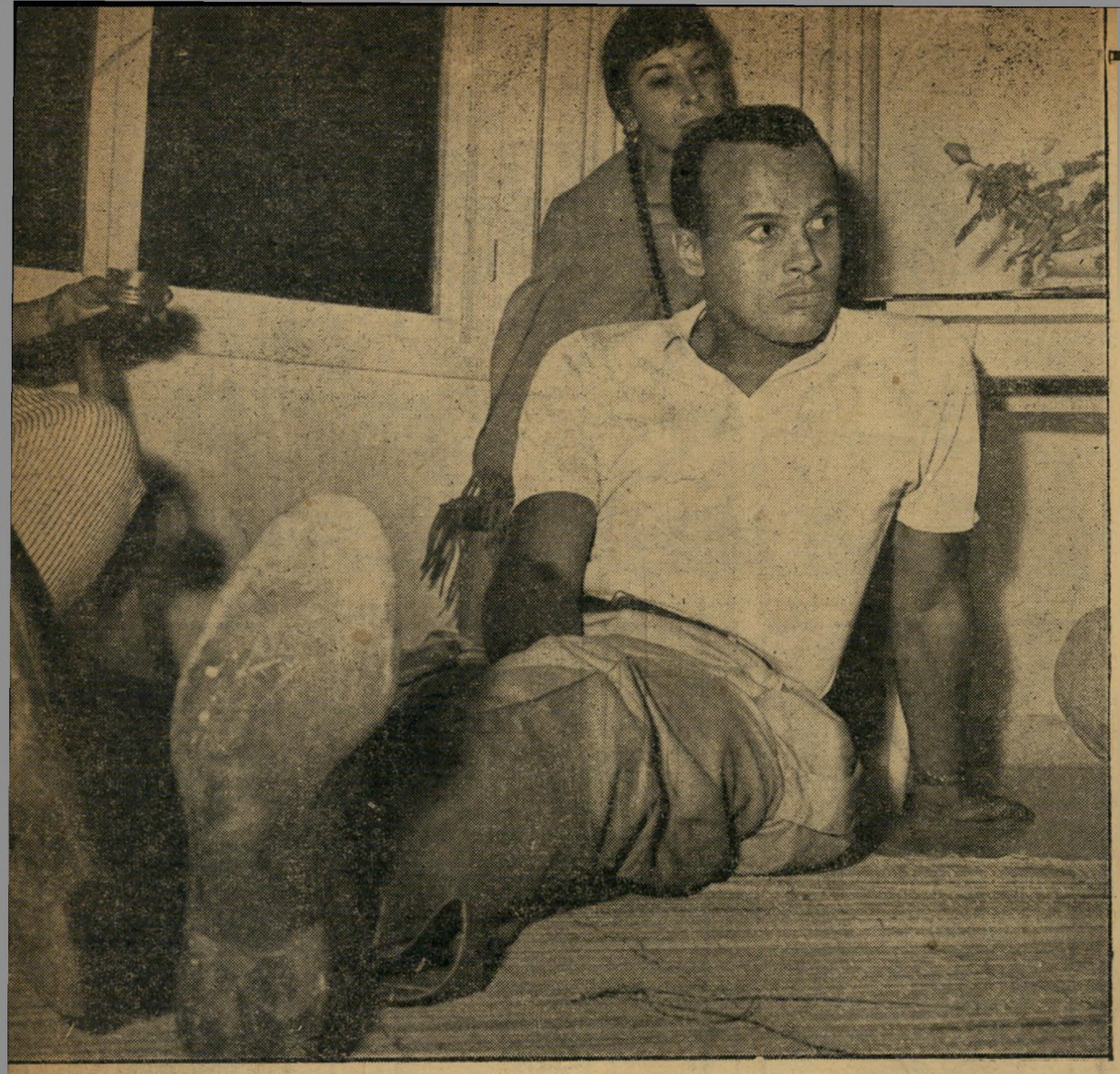

ויכוח רעיוני

התפתח בחדרו של דודיק. הארי ישב על הרצפה, חקר לעתידו של הקיבוץ הסוציאליסטי בכלכלה הקאפיטליסטית־הנתמכת של ישראל.

„חחייתי הגדולה השניה, הקשורה בישר־אל, היא הויכוח שהיה לנו, פעם. קבוצת אינטלקטואלים, אתה יודע. שאלנו את עצ־מנו מה יקרה כאשר השיגאה החיצונית וה־מתיחות לא ירד הגבולות ייעלמו. כיום כול־כם מאוחדים. כי אין כמו הפחד מפני אויב משותף שילכד ויאחד, אבל מה יקרה מחר, כשיהיה שלום? יהודי העולם יפנו לענייני־הם הפנימיים. האם גם אז תהיה ישראל מאוחדת ומגובשת?"

ועוד: „היהודים סיפקו לאנושות את כל הרעיונות הגדולים שלה. את הנצרות; את תורת הפסיכואנליזה של פרויד; את התורה הכלכלית והסוציאלית האדירה ביותר בעולם, תורת מארכס; ואת יסוד ההמצאה שתאפשר לכבוש את השממות ולבנות את העולם, או להרוס אותו — היא תורת איינשטיין."

הארי בלאפונטה הינו חבר פעיל בוועד למען מדיניות אסומית שפויה. בארצו כבר קראו לו פאציפיסט וקומוניסט. אבל לו זה לא איכפת. הוא באמת נלחם למען שימוש באטום למטרות שלום.

למראה קברו הפשוט של נשיא ישראל הראשון, לא רחוק ממכון ויצמן, הוא מעיר:

„בויכוחים עם חסידי העליונות הלבנה, אני אומר להם שהם נוהגים בטיפשות, כאשר הם מונעים בעד ילד כושי ללמוד ולהתקדם. מניין להם כי ילד זה לא יהיה גאון, באחד הימים, ויגלה את התרופה נגד הסרטן? כלפי עצמם הם חוטאים."

★ ★ ★

פגיעה בשריון

חנייה קצרה למילוי דלק. הארי מנ־צל מיד את ההזדמנות כדי להפגין את כושרו בבומראנג. הוא משליך את הכלי הקל ישר לפניו. העץ מתרומם במסלול קשתי ולפתע עושה תפנית חדה באויר, ועוד תפנית — ונוחת לרגלו של הארי. כמעט. הארי מתבונן בבומראנג, מריח את האוויר, היפך את הכלי. הוא משתאה: מדוע לא חזר ממש לרגליו? תנועותיו אינן מש־איות ספק כי לא הזורק אשם, אלא הרוח, הבומראנג, זה שעשה את הבומראנג. כל אחד לחוד או כולם ביחד.

עוד זריקה. הבומראנג ניחת עוד יותר רחוק. הארי חוצה את הכביש בריצה. מכו־

(המשך בעמוד 16)

קאובויים בלילה

מה יקרה כאשר ייפסקו המענקים? כאשר נמסרה ההודעה הטלפונית של מערכת **העולם הזה**, חשב החבר שענה לטלפון כי זוהי מתיחה. בכל זאת, כאשר הופיע בלאפונטה, נמלא חדרו של דודיק בחברים.

הארי בלאפונטה לוחץ את ידיהם של שני בוקרים שסיימו זה עתה את זמן משמרתם. רוביהם של השניים על כתפיהם והם לבושים עדיין בביגדי עבודתם, במהרם לראות את הארי בלאפונטה.